

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 grudnia 1951 r.

w sprawie zasad i trybu odbywania kary pracy poprawczej.

Na podstawie art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454) zarządza się, co następuje:

§ 1. Karę pracy poprawczej odbywa się bez pozbawienia wolności.

§ 2. 1. Osoby zatrudnione w jednostkach gospodarki społecznej, we władzach, urzędach, instytucjach i zakładach państwowych odbywają karę pracy poprawczej w miejscu zatrudnienia.

2. Osoby zatrudnione w prywatnym zakładzie pracy odbywają karę pracy poprawczej również w miejscu zatrudnienia; jednakże prezydium rady narodowej może wskazać inne miejsce odbycia kary, jeżeli ten zakład pracy lub praca w nim wykonywana przez ukaranego nie mają większego znaczenia gospodarczego.

3. Osobom nie pozostającym w stosunku pracy prezydium rady narodowej wskazuje miejsce odbywania kary.

§ 3. Wskazane miejsce odbywania kary pracy poprawczej powinno się znajdować w obrębie miasta lub gminy, w którym zamieszkuje ukarany i z reguły w odległości nie przewyższającej 5 km od miejsca jego zamieszkania.

§ 4. 1. Jeżeli nie ma możliwości wskazania miejsca pracy w mieście lub gminie, gdzie ukarany zamieszkuje, można wskazać miejsce pracy poza tym miastem lub gminą.

2. W razie wskazania miejsca pracy w innym mieście niż zamieszkuje ukarany lub na wsi w odległości ponad 5 km od miejsca jego zamieszkania zakład pracy zapewni ukaranemu zakwaterowanie.

§ 5. Przy wskazaniu miejsca pracy należy w miarę możliwości uwzględniać kwalifikacje ukaranego.

§ 6. Karę pracy poprawczej odbywa się w wymiarze określonym w orzeczeniu lub nakazie karnym, licząc 6 dni odbytej kary za 1 tydzień orzeczonej kary oraz 25 dni odbytej kary za 1 miesiąc orzeczonej kary.

§ 7. Zakład pracy, w którym ukarany odbywa karę, potrąca z wynagrodzenia należnego ukaranemu z tytułu odbywania kary 20% i przekazuje potrąconą sumę na rzecz Państwa.

§ 8. 1. Zakład pracy, w którym ukarany odbywa karę pracy poprawczej, powinien zlecić mu wykonanie określonej ilości robót bądź wykonanie określonego dzieła według przeciętnych dziennych norm wydajności w danej kategorii pracy przy uwzględnieniu kwalifikacji ukaranego.

2. Praca wykonywana przez ukaranego podlega zaliczeniu na poczet kary, choćby ukarany nie wykonał normy, jeżeli niewykonanie zostało spowodowane przez okoliczności od niego niezależne.

§ 9. 1. Zakład pracy powinien czuwać nad dokładnym wykonaniem kary pracy poprawczej.

2. W szczególności jest on obowiązany zawiadomić prezydium rady narodowej o niezgłoszeniu się ukaranego do pracy w ciągu 3 dni, o opuszczeniu pracy przez 3 lub więcej dni bez należytego usprawiedliwienia oraz o odbyciu kary.

§ 10. 1. Prezydium rady narodowej może w celu wykonania kary pracy poprawczej wyznaczyć osobie ukaranej zamiast pracy za wynagrodzeniem pracę bez wynagrodzenia, przyjmując jeden dzień pracy bez wynagrodzenia za trzy do pięciu dni pracy wynagradzanej.

2. Równowartość wynagrodzenia, jakie należałoby się ukaranemu, gdyby wykonywał odpłatnie pracę z tytułu odbywania kary pracy poprawczej, przekazuje się na rzecz Państwa.

§ 11. Członkowi rolniczej spółdzielni produkcyjnej ukaranemu karą pracy poprawczej i wykonującemu pracę z tego tytułu w tejże spółdzielni potrąca się odpowiednią część dniówek obrachunkowych na rzecz Państwa.

§ 12. Nadzór i kontrolę nad sposobem odbywania kary pracy poprawczej sprawują prezydium rad narodowych.

§ 13. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz